

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 21.

Vydána dne 10. března 1921.

Obsah: (85.—88.) 85. Zákon o dani z obchodu cennými papíry. — 86. Vyhláška, již se stanoví pohraniční pásmo na Moravě proti Rakousku a vyhlásí celní silnice. — 87. Zákon, kterýmž se mění § 54, odst. 1., zákona ze dne 23. května 1883, č. 83 ř. z., o evidenci katastru daně pozemkové. — 88. Vyhláška o vydání 6%, státních pokladničních poukázek republiky československé, splatných 15. prosince 1921.

85.

Zákon ze dne 17. února 1921

o dani z obchodu cennými papíry.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Předmět daňový.

§ 1.

Dani z obchodu cennými papíry podrobeny jsou všechny obchody cennými papíry uzavřené na burse a mimo ni.

Podmíněné obchody jsou stejně zdanitelné jako obchody nepodmíněné, prodoužené jako původní. Při obchodech stravních (reportních a depótních) nezáleží na tom, je-li příjemce do stravy (stravovatel) oprávněn volně nakládati přejatými kusy nebo ne. Má-li strana právo volby mezi různým plněním podléhajícím dani v nestejně výši, řídí se daň vyšší sazbou.

Zálohové obchody uzavřené mimo bursu jsou poplatnými podle všeobecných pravidel poplatkových a nepodléhají dani podle tohoto zákona.

§ 2.

Obchody směnné považují se za dvojitý obrát; rovněž obchody obstaravatelské (komisionářské) podléhají dani jak za obchod mezi obstaravatelem a osobou třetí, tak i za vypořádání mezi obstaravatelem (komisionářem) a komitentem.

Při sprostředkování obchodů dohodci nebo jinými sprostředkovateli z povolení nepředpokládá se dvojitý převod za podmínek stanovených prováděcím nařízením.

Poukáže-li osoba zavázaná ku dodání nebo přijetí cenných papírů osobu jinou, od ní právně se lišící, ku dodání nebo přijetí, zdání se jak obchod mezi původními smluvníky tak i mezi poukazovatelem a onou osobou třetí (adresátem).

§ 3.

Nárok státu na daň vzniká uzavřením obchodu. Zrušení obchodu (storno) osvobozuje od placení daně pouze tehdy, stalo-li se při obchodech prémiových v den uzavření obchodu, při obchodech za hotové (kasovních) pak ve lhůtě, stanovené bursovními předpisy pro splnění takových obchodů, nejdéle však do 3 dnů. Jinak má zrušení obchodu nebo propadnutí premie po stránce daňové stejný význam, jako kdyby byl obchod proveden.

§ 4.

Obchody uzavřené v cizině podléhají plné dani, nalézají-li se oba smluvníci, po případě jejich zástupce při tom obchodě v tuzemsku; bydlí-li v tuzemsku pouze jedna strana, podléhá obchod toliko dani poloviční. Při obchodních firmách rozhoduje pro otázku bydliště sídlo podniku (po případě závodu odštěpného, filiálky a pod.), který obchod uzavřel, při obchodech na burse sídlo burzy. Za obchody uzavřené v cizině čítají se i ty, které vznikly písemně nebo telegraficky či telefonicky mezi místy v tuzemsku a v cizině.

Osvobození věcná.

§ 5.

A. Vzhledem na předmět obchodu.

Dani podle tohoto zákona nepodléhá:

a) tržba tuzemských smének a kupeckých poukázek;

b) tržba jiných cenných papírů s určitým platebním dnem a obnosem (tažených papírů, úrokových a dividendových kuponů s určitým výplatným obnosem, pokladničních poukázek atd.).

Tržba dlužních úpisů slosovatelných nebo zúčtovatelných v opětovných obdobích nebo vydaných na dobu delší jednoho roku podléhá dani. Prodouží-li se původní doba splatnosti kratší jednoho roku na dobu delší jednoho roku (včetně původní platební lhůty), jsou podrobeny dani obchody následující po tomto prodoužení;

c) tržba devis, ražených i neražených kovů a jinakých cizozemských platidel;

d) tržba československých státních půjček, pokud není při podání jich výslovně prohlášeno, že dani dle tohoto zákona podléhají.

§ 6.

B. Vzhledem na druh obchodu.

Od daně dle tohoto zákona osvobozeny jsou dále:

a) obchody uzavřené bez jakékoliv účasti (i sprostředkování) osob uvedených v §u 14, odst. 2, pokud daňový základ těchto obchodů nepřesahuje 20.000 Kč. Obchody uzavřené mezi týmiž osobami v témže poměru téhož dne pokládají se za obchod jediný;

b) výměna jednotlivých kusů stejného druhu, stala-li se úplně bezúplatně neb za poplatek nepřesahující částky stanovené nařízením;

c) výpůjčka cenných papírů s podmínkou, že vráceny budou kusy stejného druhu, stala-li se bez jakéhokoliv obrátu peněz i bez jiné náhrady a provede-li se vrácení nejdéle ve lhůtě ustanovené prováděcím nařízením;

d) vrácení cenných papírů z obchodu stravního tomu, kdo papíry dal do stravy, pokud vrácení to stalo se ve smluvené lhůtě a nebylo vyřazováno uspořádacím ústavem (kanceláří) tuzemské bursy nebo stalo-li se v tomto případě ve formě prohlášené nařízením za prostou daně.

Záměna cenných papírů vykonaná během stravního obchodu za cenné papíry jiného druhu považuje se za nový stravní obchod podléhající dani;

e) vydání nových cenných papírů vydatelem prvním nabyvateli a výměna konvertovaných cenných papírů za nové kusy.

Osvobození toto vztahuje se i na převod cenných papírů syndikátem (konsorcium) jako prvním nabyvatelem na jeho členy (podílíky syndikátu, konsorty), pokud syndikátní smlouva uzavřena byla dříve nežli smlouva o vydání cenných papírů a pokud převod stal se za cenu nabývací.

f) Poskytují-li hypoteční úvěrní ústavy zápůjčky vydáním zástavních listů dlužníkům, je kromě tohoto odevzdání také současné nabytí těchto zástavních listů hypotečním ústavem prosto daně.

Rovněž nepodléhá dani splacení zápůjček poskytnutých hypotečním ústavem vydávajícím zástavní listy v zástavních listech téhož druhu.

g) Provádí-li obstaravatelský (komisionářský) příkaz tuzemský obchodník cennými papíry, mající svůj závod mimo sídlo tuzemské bursy prostřednictvím obchodníka cennými papíry v sídle bursy, nepodléhá obchod mezi těmito obchodníky dani podle tohoto zákona, souhlasí-li oba obchody

přesně co do druhu, množství a kursu cenných papírů. V rejstříčích obou obchodníků musí však být vyznačeno, že jde o komisionářský obchod tohoto rázu.

Osvobození a úlevy osobní.

§ 7.

a) Od daně z obchodu cennými papíry osvobozen je stát a cedulová banka, zřízená na základě zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n.

b) Pro obchody prováděné v kulise prostřednictvím uspořádacího oddělení tuzemské bursy snižuje se daň na polovici pravidelné sazby ohledně každé strany sestávající z kulisníků (kulisierů), a to za podmínek stanovených v prováděcím nařízení.

Daňový základ.

§ 8.

Dani podléhá cena kupní, pokud se týče dodávací, tedy peněžité částka (kurs) tvořící úplatu za cenné papíry, které jsou předmětem obchodu.

Pro ocenění rozhoduje doba uzavření obchodu. Nedá-li se však cena kupní (dodávací), pokud se týče cena zdanitelná ten den určit, nýbrž až v den splnění obchodu, sečká se s výpočtením zdanitelné ceny a daně až do té doby.

Je-li udáno více kursů, mezi nimiž strana má právo volby, rozhoduje pro daň kurs vyšší.

Není-li úplata za cenné papíry nebo cena jejich udána v hodnotě peněžité, rozhoduje pro daň průměrná cena kursovní na tuzemské burse; nemá-li tato v den obchodu žádného záznamu kursovního pro dotyčný cenný papír, řídí se daň posledním kursem tuzemským ne starším jednoho měsíce, jinak poslední cenou odhadní z téže doby, vyšeřenou tuzemskou bursou, a není-li ani té, tedy cenou jmenovitou.

Vláda se zmocňuje, aby pro obchody, vyřizované uspořádacím ústavem (kanceláří) tuzemské bursy, jakož i pro případy, ve kterých cena papírů není určena úplatou, upravila otázku ocenění cenných papírů jiným vhodným způsobem (zejména stanovením likvidačního kursu) přihlížeje ku zvyklostem tuzemské bursy.

§ 9.

Cena běžných nebo neoddělených kuponů úrokových a dividendových, jakož i prémie, pokud jejich obnos je zvlášť vyznačen, nečítá se do daňového základu, rovněž ne dohodné, kurtáž a podobné vedlejší platy.

§ 10.

Přepočítání cizí měny stane se dle přepočítacích cen stanovených tuzemskou bursou, pokud by pro případy takové nebyl vydán vládou zvláštní přepočítací klíč.

§ 11.

Jsou-li předmětem jediného obchodu různé cenné papíry, podléhající různé sazbě, vypočítá se daňový základ pro každý druh zvlášť, s tou výhradou, že použití nižší sazby pro část cenných papírů nemá být na újmu poplatníkovu.

Provede-li se v týž den mezi týmiž osobami v témže poměru více obchodů, mohou se všechny tyto obchody dle vůle strany podrobiti dani jako jediný obchod.

Daňová sazba.

§ 12.

Daň z každého třeba jen započatého tisíce Kč činí:

- a) při papírech dividendových a premiových s vynětím státních papírů uvedených pod písm.
- b) 50 hč (0.5‰ = pět desetin jednoho promile).

Pro mimobursovni obchody neprémiové, pokud nejsou spojeny se žádným jiným (ani vzájemným) obchodem cenných papírů a pokud cena jejich (dle §u 8) činí nejvýše 500 Kč, stanoví se daň na 25 hč;

b) při státních dluhopisech československých (i premiových), pokud nejsou vůbec prosty daně podle tohoto zákona (§ 5, lit. d), jakož i při těch státních dluhopisech bývalého státu rakouského a uherského, které při soupisu válečných dluhopisů a cenných papírů v Československé republice byly okolkovány, pokud se týče označeny, po případě které takovýmto okolkovaným a označeným papírům na roveň jsou postaveny, dále při dluhopisech zemských ústavů vydaných v území nynější republiky Československé, 10 hč (0.1‰ = jedna desetina jednoho promile);

c) ze všech ostatních cenných papírů 20 hč (0.2‰ = dvě desetiny jednoho promile).

§ 13.

Vláda se zmocňuje, aby i pro jiné státní a veřejné dluhopisy bývalého státu rakousko-uherského, jakož i jiných států na základě mezinárodních smluv podle zásad vzájemnosti poskytl určité výhody, avšak ne větší, nežli stanoveny jsou pro tuzemské cenné papíry stejného druhu.

Kterak se daň zapravuje.

a) Placení hotovými.

Povinnost vésti rejstříky.

§ 14.

Obchody bursovní, uvedené v §u 1, jež se vyřizují uspořádacím ústavem tuzemské bursy, zdaňují se hotově (přímo) na základě podacích listů, jež třeba po dvě léta uschovávat.

Rovněž hotově (přímo) zdaňují se ostatní obchody na tuzemské burse, jakož i obchody mimobursovni, prováděné za účasti nebo sprostředkování tuzemského obchodního dohodce nebo jiného oprávněného sprostředkovatele z povolání, peněžního ústavu nebo podobné obchodní firmy, obchodníka cennými papíry nebo člena či návštěvníka tuzemské bursy. Všecky tyto osoby (ústavy, firmy) jsou povinny vésti rejstříky (deníky nebo zápisníky), jež v dalším zahrnuty budou vesměs pod všeobecným výrazem „rejstříku“, a zároveň s přílohami je po dvě léta uschovávat.

Povinnost vésti rejstříky vztahuje se na obě smluvní strany i na sprostředkovatele, pokud patří k ústavům a osobám uvedeným v předchozím odstavci.

§ 15.

Zápis do rejstříku státi se musí do 3 dnů po uzavření obchodu. V téže lhůtě povinni jsou smluvníci vydati sobě navzájem účty, pokud se týče závěrečné listy, při obchodech stravních účty, pokud se týče depositní listy nebo jiné stvrzenky na příjem cenných papírů daných do stravy. Listiny tyto obsahovati musí též číslo rejstříkové a částku daně, která pod tím číslem se odvádí.

Doklady ty tvoří přílohy rejstříku.

Byly-li při obchodech, sprostředkovaných osobou třetí povinnou ku vedení rejstříku, uvedené doklady vydány oběma stranám tímto sprostředkovatelem (hlavně též dohodcem), netřeba, aby ještě smluvníci sami stejné listiny sobě navzájem vydávali.

§ 16.

Podrobnější předpisy o formě a vedení rejstříku i vydávání listin v předchozím paragrafu uvedených, jakož i o lhůtách, v nichž daň odvésti se má, vydá vláda nebo na základě jejího zmocnění finanční ministerstvo, které mohou z podstatných důvodů poskytovat též úlevy ve způsoby zapravování daně.

Prováděcímu nařízení ponechává se také úprava podacích listů, rejstříků atd. po stránce daňové, i způsob odvádění daně uspořádacím ústavem (kanceláři) tuzemské bursy.

§ 17.

Finanční úřady oprávněny jsou nahlédati do podacích listů, rejstříků a jejich příloh, přezkoumávati správnost zápisu v nich porovnáním s jinými obchodními knihami, po případě i jiným vhodným způsobem; jsou však povinny zachovávat obchodní tajemství tam obsažené v téže míře jako při nahlédání do knih k účelům daní přímých a poplatků.

§ 18.

Ústavy a osoby zavázané vésti rejstřík povinny jsou zaříditi svoje obchodní zápisky tak, aby srovnáním s rejstříkem mohlo se snadně a jasně zjistiti, že všechny obchody podrobené dani také vskutku řádně jsou zapsány a zdaněny.

§ 19.

Všechny osoby (firmy, ústavy), které dle §u 14 povinny jsou vésti rejstříky, musí oznámiti do 30 dnů po vyhlášení zákona svoji adresu, jméno firmy, bydliště i sídlo závodu, jakož i druh a způsob svého obchodování cennými papíry jednak pražské burse, jednak i finančnímu úřadu (který ustanoven bude k tomu finančním ministerstvem), v jehož obvodu závod se nalézá.

Rovněž ve 30denní lhůtě oznámiti třeba i zánik a každou změnu obchodů v uvedeném směru.

Nové obchody přihlásiti dlužno nejdéle do 8 dnů před započatím obchodování.

Na základě přihlášek těch pořízen a veden bude seznam všech osob povinných vedením rejstříků. Jeden výtisk seznamu toho uložen bude na tuzemské burse a vyhrazen k nahlédnutí jejím návštěvníkům. Vláda ustanoví a veřejně vyhlásí, u kterých úřadů finančních, soudních, po případě obecních a jiných seznam ten rovněž bude vyložen a pokud a za jakých okolností obecní úřad bude míti právo v něj nahlížeti.

Každá osoba, která uzavíráti chce nějaký obchod cennými papíry, podléhající dani, povinna je v těch případech, ve kterých okolnost ta má význam pro způsob odvedení daně a osobní závazek k tomu, přesvědčiti se o tom, patří-li druhá strana k osobám uvedeným v §u 14, odst. 2. Nedbá-li této opatrnosti, nese následky tohoto opomenutí.

b) Zapravování daně v kolcích.

§ 20.

Při jiných obchodech nežli těch, které patří pod ustanovení §§ 14—19, odvádí se daň všeobecnými kolkovými známkami, určenými pro zapravování poplatků (pokud by pro daň z obchodu cennými papíry nebyly zavedeny zvláštní kolkové známky) na účtu, který o obchodu dotčeném povinen je vydati prodávatel (při obchodech stravních ten, kdo dává do stravy) do tří dnů kupujícímu (příjemci cenných papírů do stravy, strávovateli). Kolek dlužno přepsati číslou „Daň z obchodu cennými papíry“.

Bydlí-li prodávatel (osoba dávající cenné papíry do stravy) v cizině a nedá-li se zastupovati při dotčeném obchodu tuzemcem, povinna je druhá strana kolkovati duplikát závěrečného

(stvrzenkového) listu určeného pro cizozemskou (druhou) stranu; duplikát ten ponechá tuzemská strana u sebe jako průkaz o zapravení daně.

Osobní daňový závazek.

§ 21.

Při tuzemských obchodech nese každá z obou smlouvajících stran polovici daně. Skládá-li se strana z více osob (což platí též při obchodech a meta), jsou zavázány všechny rukou nedílnou za daňovou částku připadající na jejich stranu; též závazek stíhá i tuzemského zástupce některé strany. Není-li strana bydlící v cizině při uzavírání obchodu v tuzemsku přítomna ani sama ani tuzemským zástupcem, nese druhá strana (tuzemská) celou daň. Při cizozemských obchodech odpadá v tomto případě vzhledem na ustanovení §u 4 polovice daně připadající na stranu, bydlící v cizině. Není-li strana zavázaná podle tohoto paragrafu ku placení daně nebo její části zároveň povinna odvésti daň státní pokladně nebo zapraviti v kolcích, složí částku na ni připadající té osobě (ústavu), která podle následujícího paragrafu (§ 22) povinna je daň odvésti.

Kdo odvádí daň.

§ 22.

Daň odvede státní pokladně, pokud se týče zapraví v kolcích:

a) při obchodech vyřizovaných uspořádacím ústavem tuzemské bursy tento ústav;

b) při obchodech uzavřených za účasti některého tuzemského obchodního dohodce nebo jiného oprávněného sprostředkovatele z povolání patřícího k osobám uvedeným v §u 14, odst. 2., tento obchodní dohodce, pokud se týče sprostředkovatel;

c) při obchodech uzavřených mezi osobami uvedenými v §u 14, odst. 2., každá strana, a to polovici připadající na ni podle §u 21;

d) při obchodech, při nichž pouze jedna strana patří k osobám uvedeným v §u 14, odst. 2., tato strana;

e) při obchodech uzavíraných bez účasti nebo sprostředkování některé osoby uvedené v §u 14, odst. 2., prodávatel (při obchodech stravních ten, kdo dává do stravy);

i) při obchodech uzavíraných cizozemskou stranou nezastoupenou tuzemcem tuzemská strana.

Ručení za daň.

§ 23.

Pokud osoby uvedené v předchozím paragrafu nenesou (podle §u 21) z části nebo úplně daň, vyberou od osob k tomu zavázaných částí daň na osoby tyto připadající; před zaplacením

částek těch nejsou povinny uzavřít obchod se stranami, pokud se týče sprostředkovateli jej stranám, které své daňové povinnosti podle §u 21 nevyhověly; učiní-li tak přece, ručí i za jejich daňové nedoplatky, mají však právo regresní ohledně těchto nedoplatků vůči jejich dlužníkům; kromě toho mají na vůli učiniti příslušnému finančnímu úřadu do 14 dnů oznámení o takových nedoplatcích daně a žádati za náhradu daňových částek jimi zaplacených za jiné pro případ, že by částky ty od vlastních povinníků byly vybrány.

§ 24.

Každý příjemce listiny, která má býti kolkována podle §u 20 neb opatřena číslicí daně a číslem rejstříku, pod kterým daň byla odvedena (podle §u 15), je povinen přezkoumati správnost zápisu na listině na základě okolností a dat jemu známých a oznámiti příslušnému finančnímu úřadu zjištěné snad nedostatky po stránce daňové ve 14 dnech po doručení vadné listiny.

Oznámení učiniti třeba také v tom případě, nedošla-li listina ta vůbec do 14 dní po době, kdy dojíti měla (podle §u 15).

Nedostojí-li strana této povinnosti, ručí za daň i za pokutu vyplývající z neoznámené vadnosti.

§ 25.

Zastoupený ručí za činy a opomenutí svého zástupce, ústavy, korporace a majitelé firmy též za činy a opomenutí svých zřízců; rušení se vztahuje jak na daň, tak i na pokutu, došlo-li k ní.

Trestní ustanovení.

§ 26.

Pokutou ve výši 50térónásobné daně stihá se:

a) nebyl-li nějaký obchod podléhající dani do rejstříku vůbec pojat nebo v něm, pokud se týče v listině, vydané podle §u 15, tak neúplně či nesprávně uveden, že připadla by z obchodu tak zaplacená daň nižší.

Byla-li však podle zjištění uspořádacího ústavu (kanceláře) tuzemské bursy scházející vzájemná položka doplněna podáním dodatečného podáního listu ve lhůtě předepsané uspořádacím řádem, odpadá pokuta;

b) nesprávné kolkování účtu (závěrečného listu, resp. jeho duplikátu) podle §u 20;

c) každé jiné jednání neb opomenutí směřující k nesprávnému odvádění daně splatné at v kolcích at hotovými.

Základem pro vyměření pokuty je daň připadající na zamlčený obchod, pokud se týče rozdíl mezi daní z obchodu skutečného a daní z obchodu nesprávně zapsaného. Daň uniklá státu nevpočítává se do pokuty.

§ 27.

Jiné přestupky tohoto zákona a předpisů vydaných ku jeho provedení, pokud nespadají pod předchozí paragraf, podléhají pořádkové pokutě do 10.000 Kč.

Sem spadá také zanedbání povinnosti vydati druhému smluvníkovi, pokud se týče (jde-li o sprostředkovatele) oběma stranám smluvním předepsané listiny, dále nesprávné zapsání obchodu do rejstříku nebo do listin tvořících jeho přílohy, byla-li daň řádně vypočtena a odvedena, pokud ze zápisu samotného nebo z jiných okolností nevysvítá, že jde o pouhý omyl nebo přepsání.

§ 28.

Byly-li zjištěny u některé osoby uvedené v §u 14, odst. 2., častější úmyslné činy, trestné podle předchozích paragrafů, hlavně opakuje-li se nesprávné vedení rejstříků, může býti v dohodě s burso, pokud se týče s politickou správou II. stolice vinník zbaven úřadu dohodce a práva k návštěvě bursy, pokud se týče oprávnění obchodovati cennými papíry; přestoupí-li tento zákaz nebo dopustí-li se opětně skutků trestných podle §§u 26 a 27, může býti vedle těchto pokut podle těchto paragrafů potrestán i vězením do 6 měsíců.

§ 29.

K ustanovením trestním podle §§u 26 až 28 budiž přihlíženo i tehdy, bylo-li proti provinilecům některým zavedeno trestní řízení důchodkové.

§ 30.

Oznámí-li provinilec příslušnému finančnímu úřadu svůj přestupek dříve, nežli úřad ten odjinud o něm zví, nejdéle však do 8 dní ode dne, kdy přestupek byl spáchán, osvobodí se tím od pokuty podle §§u 26 a 27, zaplatí-li daň ušlou státu a trojnásobnou částku, která je podle ustanovení § 26 základem pro vyměření pokuty. Nárok na výhody podle tohoto ustanovení zaniká, byl-li provinilec během dvou let pětkrát trestán na základě §§ 26—29, pokud se týče použil-li pětkrát v téže době tohoto ustanovení.

§ 31.

Nesprávné odvedení daně, spočívající toliko na početní nebo účetní chybě, lze opravití beze vší pokuty do 14 dnů po odvedení daně, prokáže-li strana příslušnému finančnímu úřadu, že rejstřík až na onu chybu správně je veden.

§ 32.

Uzavřel-li obchodní dohodu protizákonným způsobem obchod cennými papíry na svůj účet nebo jako komisionář, může mu býti po dohodě

s bursoou uložena pokuta do 20.000 Kč, a to vedle pokut podle předchozích paragrafů, povinnosti odvedení daně přímé a disciplinárního stíhání.

§ 33.

Platební rozkazy na zkrácenou daň a na pokuty dle předchozích paragrafů vydávají okresní finanční ředitelství, pokud se týče poplatkové úřady, na Slovensku a Podkarpatské Rusi finanční ředitelství. O rekursech rozhoduje v jediné a poslední stolici zemské finanční ředitelství, ve Slezsku finanční ředitelství, na Slovensku generální finanční ředitelství a na Podkarpatské Rusi berní referát zemské politické správy.

Žádosti za vrácení daně omylem přeplacené podati lze u úřadů příslušných ku předpisu zkrácené daně a pokut, a to do 3 let od uplynutí roku, do kterého přeplacení spadá.

Všeobecná ustanovení.

§ 34.

Pro lhůty rekursní, pro rekursní řízení a promlčení platí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku s Hlučínskem tatáž ustanovení jako pro jiné poplatky, na Slovensku a Podkarpatské Rusi ustanovení zákona ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., ku §§ 21 a 45 zákona ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., dle tohoto zákona.

O daňové povinnosti a výměře daně rozhodují jediné úřady finanční.

§ 35.

Listiny vydávané o obchodech cennými papíry ve smyslu §§ 15 a 20 prosty jsou poplatku podle zákona poplatkového a jeho dodatků, je-li listina řádně kolkována podle §u 20, pokud se týče je-li v listině uvedena částka daně podle tohoto zákona i číslo rejstříku, pod nímž daň byla odvedena.

Vztahuje-li se tento zákon pouze na část obchodu, platí osvobození od poplatku právě uvedené také jen ohledně této části.

§ 36.

Zákon tento nabyvá působnosti dva měsíce po vyhlášení.

Dnem působnosti tohoto zákona pozbývají platnosti zákon ze dne 9. března 1897, č. 195 ř. z., a uherský zák. čl. XI. z roku 1900 (se sankcí ze dne 4. března 1900) se všemi dodatky a prováděcími nařízeními v dotčeném území Československé republiky.

§ 37.

Provésti zákon tento ukládá se ministrům financí a obchodu, ohledně Slovenska ve srovnání s ministrem pro sjednocení zákonodárství a organizace správy v Československé republice.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

§ 6.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 26. února 1921,

jíž se stanoví pohraniční pásmo na Moravě proti Rakousku a vyhláší celní silnice.

Na základě §§ 4, 5, 6 a 20 celního a monopolního řádu ze dne 11. července 1835 stanoví se pohraniční pásmo a celní silnice na Moravě proti republice Rakouské takto:

I. Popis vnitřní celní hranice.

Vnitřní celní hranice táhne se:

Od kóty 721 (Hollabrunn), vzdálené 1 km jihovýchodně od obce Růženy při hranici moravskočeské, směrem východním mezi obcemi Stojecínem a dvorem Peníkovem, přetíná severně obce Nové Vsi silnici ze Slavonic do Čes. Rudolce, dále silnici mezi Bolíkem a Pečem, probíhá kótou 511 (Berglos) na silnici mezi obcemi Cizkrajovem a Pečem, přetíná železnici Slavonice—Dačice, silnici ze Starého Hobzí do Dačic 1 km severně od Norovic a dosahuje kóty 516 (Chlunec) u obce Chlunec; odtud směrem jihovýchodním mezi obcemi Novými Dvory a Ostejkovicemi ku křižovatce silnic Staré Hobzí—Jemnice a Palovice—Ostejkovice ke kótě 522 (Na Stráži); odtud směrem jihovýchodním, přetíná silnici z Palovic do Jemnice 1 km severně od Palovic, probíhá kótou 436 u silnice z Radostic do Jemnice a kótou 505 na silnici z Iratic do Jemnice, protíná silnici mezi obcemi Kdousovem a Kosníky, dosahuje kóty 572 (Suchá Hora); odtud směrem jihovýchodním ke kótě 507 (Stříbrná Hora), pak východním přes kóty 460 a 440 do údolí potoka tekoucího do rybníku Vyzávilu, údolím tohoto potoku proti proudu ke kótě 406 a směrem východním ke kótě 382 (Křesanka) a k železniční trati Znojmo—Mor. Budějovice; pak směrem jihovýchodním stále podle trati až k lomu jižně od kóty 348 (Pazděrka), odtud přímo na jih ke kótě 370 a na východ ke kótě 218 u Dyje; od tohoto bodu stále po proudu řeky Dyje až k mostu silnice vedoucí ze Strachotice, pak po této silnici